

בית המשפט המחוזי מרכז בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

25 אוגוסט 2011

**עת"מ 11-08-29231 מטייס ואח' נ'
משרד הפנים**

1

לפני כב' השופט אברהם יעקב

העותרים

1. כריסטופר מטייס
2. ננסי כסטיליו (עצירה)
3. כריסטין ג'ו אופק כסטיליו (קטינה)

נגד

משרד הפנים

המשיב

נוכחים:

ב"כ העותרים עו"ד עודד פלר ועו"ד יונתן ברמן

העותר 1 והעותרת 3

העותרת 2 הובאה באמצעות יחידת עוז

מתורגמות לשפה האנגלית

ב"כ המשיב עו"ד מיה לויאן

פרוטוקול

ב"כ העותרים:

העותרת 2 שוהה בישראל שלא כחוק. אנו טענו שמכיוון שלא, העותר 1 יש מעמד, הילדה צריכה לקבל מעמד.

בהליך המעצר והגירוש של האם והבת נפלו ליקויים מאוד חמורים.

נכון שככלל שוהה שלא כדין יורחק מישראל, אך המשיב לא בכדי לא גירש הורים וילדים משום שהדבר מעורר מורכבות מאוד קשה. מעצרים של ילדים אסור, אלא כאמצעי אחרון של אין ברירה.

הטענה שלנו היא שבשעה שמדובר בילדים, ומדובר בהרחקתם מישראל, המשיב צריך לגבש הסדר שצריך להביא טובתם של הילדים בחשבון, הסדר כזה צריך יידוע של האבא.

מדובר בגירוש של אם עם ילדה בת 4 אלו הנסיבות המיוחדות. קטינה מעורבת בהליך הזה, וכשקטין מעורב בהליך כלשהו צריך להביא טובתו כשיקול ראשון במעלה.

לשאלת בית המשפט, אין חוות דעת של פסיכולוגית או עובדת סוציאלית לעניין הצורך של הילדה בזמן המבוקש.

משעה שמדובר בילדה והמשיב נוהג בחופזה רבה, עוצר בשעה 07:00 וב-22:00 מבקש לגרש עוד באותו היום, משעה שנמסר למשיב שמו של אבא, חובה על המשיב לבדוק את העניין עד תום, לראות

מה המשמעות של לקיחת הילדה מאביה, מהפרדתה המיידית מעליו.

יש קשר מצוין בין הילדה לאב, קשר קרוב מאוד.

בשלב הזה, כשהאימא והבת תעזובנה, והאב יישאר לעבוד פה, כי הוא מטפל בקשיש שתלוי בו מאוד, הם ייפרדו לתקופה מסוימת, אבל יתאפשר להם להיפרד בצורה מסוימת, יתאפשר להכין את

בית המשפט המחוזי מרכז בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

25 אוגוסט 2011

**עת"מ 11-08-29231 מטייס ואח' נ'
משרד הפנים**

1 הילדה לעזיבת ישראל, יוסבר לה מה עומד לקרות. יתאפשר להכין את הדברים הכרוכים בכך שהאב
2 יוכל לתמוך בה במקום שבו היא תהיה.
3 בשעה שמדובר בילדים אסור לעשות זאת בחופזה, צריך לעשות זאת תוך מתן משקל לזכויותיהם של
4 ילדים.
5 נתנו בעתירה דוגמאות. ישראל זו המדינה היחידה בהם קורה הליך של הרחקת אימא וילדתה
6 מהארץ קורה תוך 24 שעות בלי מעורבות ההורה הנוסף.
7

ב"כ המשיב:

8 חוזרת על האמור בכתב התגובה המקדמית.
9 אין כל עילה לעתירה. אין כל זכות לאם להישאר בארץ.
10 30 ימי החסד שהוא מבקש, הילדה כבר שוהה שבוע בארגוני זכויות אדם וקצת אצל אביה, מאחר
11 ואביה אינו מסוגל לטפל בה.
12 האם ביקשה מספר פעמים לצאת מישראל, כל פעם אנו מפנים אותה לעורך דינה וההליכים נותרים
13 כפי שהם.
14 אין שום סיבה לתת 30 ימים.
15 יש בתגובה שלנו דו"ח עובדת סוציאלית ששוחחה עם הילדה, ראתה שלא נגרמה לה שום טראומה.
16 כפי שחברי אומר, צריך להכין את הילדה להיפרד מאביה הנטען - היא הייתה אצלו שבוע וזה זמן די
17 והותר.
18 אין שום חוות דעת דין זר ואנו לא עוסקים כאן בנעלי המשיב, אלא בעותרת ובזכותה להישאר
19 בישראל, אין לה זכות כזאת והיא צריכה לעזוב. היא שהתה מעל 4 שנים כאן באופן לא חוקי, יכלה
20 לנסות להסדיר מעמד, לאסוף דבריה ולעזוב מרצון, אך לא עשתה זאת. העותרת 2 מצהירה שוב
21 ושוב שהיא לא מתכוונת גם לעשות כן בקרוב. במצב דברים זה איננו רואים סיבה לשחררה
22 ממשמורת ובוודאי שלא להשאירה. האם אספה את דבריה, היא הייתה מוכנה לטוס כבר ביום
23 שהייתה על המטוס ואף אחרי היום הזה הביעה רצון כאמור.
24 לטעמנו דין העתירה ובקשת החסד הזו להידחות.
25
26

ב"כ העותרים:

27 מה שהצבענו עליו בעתירה הוא המדיניות הפסולה שלא מאפשרת יציאה של הורים עם ילדיהם כמו
28 מצריך, כמו שמקובל.
29 אדם ששוהה שלא כדין מותר להרחיקו, יחד עם זאת הבעייתיות שכרוכה במצב כאן ידועה למשיב.
30 המשיב לא נקט הליכים כאלה שעה שמעורבים ילדים, שאז המורכבות מאוד גבוהה.
31 ברגע שקורה דבר כזה צריך להיערך לו.
32

בית המשפט המחוזי מרכז בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

25 אוגוסט 2011

עת"מ 11-08-29231 מטייס ואח' נ'
משרד הפנים

1 בהליך הזה נפלו אין ספור כשלים, עצרו אימא עם בת בליווי שוטרים חמושים.
2 האימא הוטעתה והסברנו זאת בעתירה, ונתנו מקרים נוספים של אימהות נוספות שעברו בדיוק את
3 אותה פרוצדורה.
4 במקרה הזה העותרת 2 הצהירה על כך במפורש, אמרה שהיא מעוניינת לעזוב בכוחות עצמה,
5 וביקשה לאפשר לה לקחת את בתה בצורה מסודרת, אמרו לה שאם היא תחתום יתאפשר לה לעשות
6 זאת, ולאחר שחתמה באו לגרשה.
7 לאחר מכן תקיים דיון בבית הדין לביקורת משמורת ולא הזמינו את עורך הדין.
8 לא מבררים את מצבה של הילדה, שבאותו זמן מקבלת אנטיביוטיקה.
9 מנינו שורה של כשלים שנפלו בהליך.
10 חברתי אומרת שהעותרת אומרת ומצהירה שהיא לא רוצה לעזוב את ישראל, דבר שאינו נכון.
11 מרשתי מעוניינת לעזוב את ישראל.

פסק דין

12
13
14
15
16 זוהי עתירה בה מתבקש בית המשפט להורות למשיב לבטל את צווי ההרחקה ואת צווי המשמורת
17 שניתנו כנגד העותרות 2 ו-3, וכן להורות למשיב ליתן לעותרות 2 ו-3 שהות בת חודש ימים לפחות,
18 להתארגן ולצאת את ישראל בעצמן.
19 העותרות 2 ו-3 הן אם ובתה. הבת היא בת 4 שנים.
20 אין מחלוקת שהעותרת 2 שוהה בישראל שלא כחוק מזה כ-4 שנים. במהלך כל התקופה הזאת
21 שהתה העותרת 2 בישראל עם בתה, כששתיהן נמצאות כאן שלא כדין והעותרת 2 לא עשתה כל
22 מעשה ולא הסבירה לבתה שמדובר בשהות זמנית בישראל וכי עניין זה יבוא לסיום יום אחד.
23 פקחי יחידת עוז עצרו את המשיבות 2 ו-3 והביאו אותן לשדה התעופה על מנת להרחיקן מן הארץ.
24 ככלל אני סבור, כמו ב"כ העותרים, כי הליך מזורז אשר כזה אינו יאה ולא צריך להתקיים במדינה
25 מתוקנת. בני אדם אינם צאן ויש לאפשר להם לעכל את עובדת הרחקתם מן הארץ ולהתארגן בצורה
26 סבירה. אולם, אין בפגם זה כדי לשנות מן המצב הבסיסי שהעותרות שוהות בישראל שלא כדין
27 תקופה מאוד ארוכה.
28 צו ההרחקה אשר הוצא כנגד העותרות הוצא כדין לאור העובדה ששהייתן בישראל הינה שלא כחוק.
29 בהחלט ניתן לחשוב כי הפרוצדורה המלווה את הרחקתן מן הארץ תעשה בדרך מעודנת יותר
30 ותתפרש על זמן ארוך יותר, אולם בהעדר תשתית עובדתית המלמדת על נזק שנגרם למי מן
31 העותרות, אינני יכול להורות על ביטול צו ההרחקה. למעשה, הראיות מלמדות על ההיפך מכך.

בית המשפט המחוזי מרכז בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

25 אוגוסט 2011

עת"מ 11-08-29231 מטייס ואח' נ'
משרד הפנים

1 לתגובת המשיב צורפה חוות דעת של עובדת סוציאלית, אשר קבעה כי העותרת 3 לא נצפתה כעוברת
2 חוויה רגשית קשה, ולכן נחה דעתי שלא נגרם לעותרת 3 כל נזק.
3 עוד מצוין באותה חוות דעת שהעותרת 2, בניגוד לדבריה בעתירה, אינה מעוניינת לשתף פעולה
4 בהרחקתה.
5 משהוצא צו הרחקה יש לבצע אותו. אילו הייתה בפניי ראיה כלשהי המלמדת על פגיעה בעותרת 3
6 עקב ההרחקה, ייתכן ומסקנתי הייתה אחרת. אולם, הראיות שהוצגו למעשה מלמדות על ההיפך.
7 במהלך השבוע האחרון שהתה העותרת 3 בחברת אביה ואני סבור שבמהלך תקופה זו היא נפרדה
8 ממנו כיאות.
9 ככלל אין לתת ארכה לשם התארגנות לפני הרחקה. צריך שיתקיימו נסיבות מיוחדות שיאפשרו
10 זאת.
11 במקרה הנדון כאן לא מצאתי ראיה לנסיבות כאלה אשר יהיה בהן כדי לעכב את ההרחקה.
12 לאור האמור אני דוחה את העתירה.
13 הקטינה תועבר לידי אימה על ידי אביה עד לשעה 14:00 היום, אלא אם יודיע המשיב על מועד טיסה
14 מאוחר יותר.

15
16
17
18
19

ניתנה והודעה היום כ"ה אב תשע"א, 25/08/2011 במעמד הנוכחים.

אברהם יעקב, שופט

20